02/11/2022

Πλήθος πιστών στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά (ΒΙΝΤΕΟ – ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο το απόγευμα της Τρίτης 1ης Νοεμβρίου 2022, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στις αρετές των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού καθώς και των άλλων αναργύρων αγίων ιατρών.

«Ἡ Ἐκκλησία μας ἑόρτασε σήμερα τή μνήμη δύο μεγάλων ἁγίων της, τῶν δύο ἁγίων ἰατρῶν Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ, πού θεράπευαν τούς ἀρρώστους μέ τήν ἐπιστήμη ἀλλά καί μέ τή χάρη τῶν θαυμάτων, τήν ὁποία τούς εἶχε δώσει ὁ Θεός, δωρεάν. Γι᾽ αὐτό καί εἶναι γνωστοί μέ τό προσωνύμιο «Ἀνάργυροι», ὅπως εἶναι γνωστοί καί ἄλλοι ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἰατρός καί θαυ-ματουργός, τοῦ ὁποίου ψάλαμε καί ἀπόψε τήν Ἱερά Παράκληση. Ὅλοι αὐτοί οἱ ἀνάργυροι ἅγιοι ἰατροί, ἀλλά καί ὅσοι ἅγιοι ἔλαβαν ἀπό τόν Θεό τή χάρη του γιά νά θαυματουργοῦν καί νά θεραπεύ-ουν τίς ἀσθένειές μας, ἀποτελοῦν μία ἀπό τίς μεγαλύτερες δωρεές τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο» **ανέφερε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και πρόσθεσε:**

«Γιατί ἡ ἀσθένεια, ἡ ὁποία εἶναι συνέπεια τῆς πτώσεως καί τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι συνέπεια τῆς φθο-ρᾶς, ἡ ὁποία εἰσῆλθε στόν κό-σμο διά τῆς ἁμαρτίας καί τῆς παρακοῆς τῶν πρωτοπλάστων, εἶναι κάτι τό ὁποῖο δυσκολεύεται νά ξεπεράσει ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι μία ἀδυναμία, εἶναι ἕνα τραῦμα πού ὑπερβαίνει τίς ἀνθρώπινες δυνατότητες, πού ταλαιπωρεῖ τό σῶμα του καί κάποτε καί τήν ψυχή του, πού δυσκολεύει τή ζωή του, ἀλλά δέν μπορεῖ νά τήν νικήσει. Μόνο ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ δημιουργός τοῦ ἀνθρώπου, μπορεῖ νά θεραπεύσει τίς ἀσθέ-νειες τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καί τίς βλάβες πού προκαλοῦνται σ᾽ αὐτό. Γι᾽αὐτό καί στήν Ἁγία Γρα-φή διαβάζουμε ὅτι ὁ Θεός «ἔκτι-σεν ἰατρόν», ὁ Θεός εἶναι αὐτός πού μᾶς ἔδωσε τούς ἰατρούς, ὥστε νά θεραπεύουν τίς ἀσθένειές μας.

Ἀλλά ἐπειδή καί οἱ δυ-νάμεις τῶν ἰατρῶν εἶναι πεπερασμένες, ὁ Θεός ἐπεμβαίνει, ὅταν Ἐκεῖνος τό κρί-νει, στή ζωή μας καί θεραπεύει μέ τόν τρόπο πού Ἐκεῖνος ἐπιλέγει τίς ἀσθένειές μας. Ἄλλοτε ὁ ἴδιος, ὅπως βλέπουμε στά θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτέλεσε ὁ Κύριός μας κατά τήν ἐπίγειό ζωή του, καί ἄλλοτε διά τῶν ἐκλεκτῶν του δούλων, τῶν ἁγίων του, τῶν ἱερῶν καί χαρι-τοβρύτων λειψάνων καί τῶν εἰκόνων τους, ὅπως βλέπουμε καί ζοῦμε μέ τά θαύματα πού ἐπιτελεῖ καί ἐδῶ στόν ναό του καί στήν Ἱερά Μονή μας ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ἀρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως, ὁ ἰατρός καί θαυματουργός.

Ὁ Θεός καί οἱ ἅγιοί του δέχονται μέ ἀγάπη καί συμπάθεια τά αἰτή-μα-τά μας καί

τίς παρακλήσεις μας γιά νά μᾶς θεραπεύσουν καί νά μᾶς χαρίσουν τήν ἴαση καί ἀντα-πο-κρίνονται σέ αὐτά. Ἐμεῖς ὅμως τί πρέπει νά κάνουμε;

Τό πρῶτο πού πρέπει νά κάνου-με, γράφει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, εἶναι νά ζητοῦμε μέ πίστη τή βοήθεια τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ. Αὐτήν ζητοῦ-σε, ἄλλωστε, καί ὁ Χριστός ἀπό ὅσους τόν πλησίαζαν καί τόν παρακαλοῦσαν νά θερα-πεύ-σει τίς ἀσθένειές τους.

Τό δεύτερο εἶναι νά εἴμεθα εὐ-γνώ-μονες πρός τόν Θεό καί τούς ἁγίους γιά ὅ,τι καί ἐάν μᾶς χάρι-σαν. Εὐγνώμονες ἀκόμη γιατί ὑπάρ-χουν καί μποροῦμε νά κατα-φεύγουμε σέ αὐτούς καί νά αἰτού-με-θα τή χάρη τους. Εὐγνώμονες γιατί δέν μᾶς θεραπεύουν μόνο, ἀλλά καί μᾶς προστατεύουν μέ τή χάρη τους.

Δυστυχῶς, συνεχίζει ὁ ἅγιος Λου-κᾶς, ἡ ἀγνωμοσύνη εἶναι γνώρι-σμα πολλῶν ἀνθρώπων. Τό παρα-τη-ροῦμε ἀκόμη καί στά θαύματα τοῦ Κυρίου μας. Ἀπό τούς δέκα λεπρούς ἕνας ἦταν μόνο αὐτός πού ἐπέστρεψε γιά νά τόν εὐχα-ριστήσει γιά τή θεραπεία του, ἐνῶ οἱ Γαδαρηνοί διαμαρτυρήθηκαν καί ζήτησαν ἀπό τόν Χριστό νά φύγει ἀπό τήν πόλη τους, ἄν καί εἶχε θεραπεύσει τούς δύο δαιμονι-ζομένους συμπολίτες τους.

Γιά ποιόν λόγο ὅμως εἶναι οἱ ἄν-θρωποι ἀγνώμονες; ρωτᾶ ὁ Ἅγιος, καί ἀπαντᾶ. Στή βάση τῆς ἀχαριστίας βρίσκεται ὁ ἐγωισμός, γιατί αὐτοί στούς ὁποίους προσ-φέ-ρεται εὐεργεσία, συχνά δέν βλέ-πουν σ᾽ αὐτήν τίποτε τό ἰδιαίτερο. Ἔχουν μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό τους καί λίγο σκέφτονται ἤ νοιά-ζονται γιά τούς ἄλλους, θεωρώ-ντας ὅτι ἡ εὐεργεσία εἶναι ὀφειλό-μενη, καί ξεχνοῦν εὔκολα καί γρή-γορα τήν κατάσταση στήν ὁποία βρισκόταν πρίν νά ἀπολαύ-σουν τήν εὐεργεσία, ἀλλά καί τή θέρμη μέ τήν ὁποία παρακαλοῦ-σαν γιά νά τήν λάβουν.

Ἡ ἀγνωμοσύνη καί ἡ ἀχαριστία δείχνει σκληρότητα ψυχῆς καί δέν εἶναι σέ κανέναν εὐχάριστη, οὔτε στόν Θεό οὔτε στούς ἁγίους, ὅπως δέν εἶναι καί σέ μᾶς τούς ἀνθρώ-πους. Καί μπορεῖ ὁ Θεός καί οἱ ἅγιοι νά μήν περιμένουν τήν εὐχαριστία μας ὡς ἀναγνώριση τῆς εὐεργεσίας τους πρός ἐμᾶς, οὔτε νά τήν ἔχουν ἀνάγκη, ἀλλά αὐτό δέν ἀπαλλάσσει ἐμᾶς ἀπό τήν ὑποχρέωση νά τούς εὐχα-ριστοῦμε γιά τό δῶρο πού μᾶς χάρι-σαν, ἡ θεραπεία μας ἤ ἡ λύση τῶν προβλημάτων μας. Γιατί ἡ εὐχαριστία μας αὐτή βοηθᾶ ἐμᾶς τούς ἴδιους. Μᾶς φέρνει πιό κοντά στόν Θεό καί στούς ἁγίους μας καί μᾶς παρακι-νεῖ νά ζοῦμε μία ζωή πιό καθαρή, μία ζωή περισσότερο σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Αὐτό, ἄλλω-στε, προέτρεπε ὁ Χριστός καί κάποιους ἀπό ὅσους θεράπευσε. Τί τούς ἔλεγε; «Ἤδη ὑγιής γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε».

Ἄς ἀκολουθοῦμε καί ἐμεῖς αὐτή τήν προτροπή τοῦ Κυρίου μας καί ἄς ἐκφράζουμε

πάντοτε τήν εὐχα-ρι-στία καί τήν εὐγνωμοσύνη μας στούς ἁγίους μας τόσο γιά τά θαύματα πού κάνουν σέ μᾶς τούς ἴδιους ἀλλά καί γιά τά θαύματα τά ὁποῖα βλέπουμε καί ἀκοῦμε νά ἐπιτελοῦν χάριν ἄλλων ἀδελφῶν μας, γιατί καί αὐτά ἐνισχύουν τήν πίστη μας καί τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν Θεό σέ μία ἐποχή ἰδιαί-τερα δύσκολη, στήν ὁποία ἔχουμε ἀνάγκη καί τήν πίστη καί τά θαύ-ματα».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ: